



עת"א 42030/01/16 - אבי פלוי נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

22 מרץ 2016

עת"א 42030-01-16 פלוי נ' ועדת השחרורים ואח'

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

כב' השופטת מיכל ברק נבו

העותר אבי פלוי

נגד

המשיבים

1. ועדת השחרורים

2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד מירי כהן

ב"כ המשיב 2 עו"ד גל רוזנצוויג

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר ריצה 3 שנות מאסר בגין תקיפת אדם לשם שוד וביום 30.3.02 שוחרר ברישיון שמועד סיומו היה בתאריך 30.9.02.

ביום 17.10.02 הודיע העו"ס חיה היכל למשיבה 1 (להלן: "הוועדה") כי העותר לא יצר איתה קשר מאז שחרורו על תנאי, כאשר חלק מתנאי הרישיון היה עמידה בתנאי תוכנית טיפולית בפיקוחה, וביום 12.1.03 ביקש המשיב 1 להפקיע את רישיון האסיר של העותר מהנימוק הנ"ל.

ביום 24.3.03 נערך דיון בפני הוועדה בבקשת המשיב להפקיע את רישיון האסיר של העותר וזה הופקע בהעדרו שכן על פי הטענה, הוא זומן מהכתובת שמסר לגב' היכל כחלק מתנאי התוכנית הטיפולית וההזמנה חזרה בנימוק "כתובת לא ידועה".

עמוד 1



ביום 25.4.04 יצא העותר את הארץ מבלי שעוכב בנתב"ג וביום 24.12.15, לאחר שהעותר חזר ארצה, החליטה הוועדה על הארכת רישיון האסיר של העותר כאורך תקופת התנאי המקורית, בניכוי 24 ימי מאסר שריצה העותר מתוך תקופת הרישיון, דהיינו, עד יום 21.9.16.

החלטה זו היא נושא העתירה שבפנינו.

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר הפקיעה את רישיון האסיר של העותר ביום 24.3.03 שכן לא היה בפניה כל מסמך המוכיח כי ההזמנה שחזרה בציון "כתובת לא ידועה", נשלחה לכתובת מגוריו של העותר.

כן מלינה ב"כ העותר על השיהוי שחל בכל הקשור לאיתורו של העותר שכן העותר עזב את הארץ ביום 25.4.04 מבלי שהמשיב נקט כל צעד על מנת לגרום לביצוע החלטת הוועדה מיום 24.3.03 להפקיע את רישיון האסיר שלו.

ב"כ המשיב מתנגד לקבלת העתירה ולהארכת תוקפה של תקופת הרישיון, כפי שהוארכה על ידי הוועדה בהחלטתה נושא העתירה, וטוען כי ההזמנה לעותר לדיון בבקשת ההפקעה נשלחה לכתובת שמסר העותר לגב' היכל כחלק מתנאי שחרורו.

ב"כ המשיב טוען כי כאשר מדובר במי שזכה לאמון הוועדה בכך ששוחרר על תנאי ממאסרו, למרות חומרת עבירותיו נושא מאסרו, אין לו אלא להלין על עצמו על בחירתו להפר את תנאי השחרור.

איננו רואים צורך לדון בטענות העותר בכל הקשור להחלטת הוועדה מיום 24.3.03 שהחליטה בהעדרו להפקיע את רישיון האסיר שכן גם אם ההזמנה לא נשלחה לעותר לכתובת שמסר, דבר שנסתר בתוכנית השיקומית שהייתה בפני הוועדה, הרי הוועדה דנה פעם נוספת בבקשת המשיב להפקיע את רישיון האסיר של העותר ביום 22.12.15 בנוכחותו ובכך נרפא הפגם של אי זימונו לדיון ביום 24.3.03, כאשר בוטלה החלטת הוועדה מאותו יום להפקיע את רישיון האסיר שלו.

הוועדה, שהחלטתה היא נושא העתירה, לא התעלמה כלל ועיקר מהשיהוי שחל בכל הקשור לפעילות המשיב לגרום לקיום החלטת הוועדה מיום 24.3.03 והחלטתה שלא להפקיע את רישיון האסיר של העותר לעת הזו אלא להאריך את תוקף הרישיון, גם אם מדובר בהארכת מלוא תקופת הרישיון במלואה היא החלטה סבירה שערכאה שיפוטית איננה מתערבת בה וזאת נוכח חומרת הפרת תנאי הרישיון כאשר העותר לא התייצב בפני גב' היכל, ולו פעם אחת, על מנת לקיים את התוכנית השיקומית שהייתה חלק מתנאי תוכנית הרישיון שבה שוחרר העותר לאחר ריצוי שני שליש ממאסר בגין עבירה חמורה.

אנו דוחים את העתירה.



ניתן והודע היום, י' אדר ב' תשע"ו (20 מרץ 2016) במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

מיכל ברק נבו, שופטת

שמואל בורנשטיין, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד